

رژیم ضدکارگری اسلامی ۴۶ تن از کارگران شرکت واحد را از کار اخراج کرد

رژیم ضدکارگری اسلامی حاکم بر ایران در یک اقدام سرکوبگرانه و ضدکارگری، ۴۶ تن از کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه را از کار اخراج کرد. رژیم که نتوانست این کارگران را با زندانی کردن و تهدید و تعهد مجبور کند دست از مطالبات و حقوق صنفی خود بردارد، در یک اقدام ضدانسانی از بازگشت به کار صدها تن از کارگران شرکت واحد جلوگیری کرد و اکنون طی ابلاغیه‌ای بتاريخ ۱۸ اسفند ۱۳۸۴، حکم اخراج ۴۶ تن از آنان را صادر کرد، تا به این وسیله خیال خود را از بابت اعتراضات کارگری در شرکت واحد و از همه مهمتر خواست کارگران به داشتن تشکلهای مستقل کارگری را برای "همیشه" سرکوب کند.

اقدامات اعتراضی شجاعانه کارگران شرکت واحد به ویژه اعتصاب اخیر این کارگران که در سطح گسترده‌ای سرکوب و به زندانی شدن صدها تن از آنان انجامید، خط قرمز رژیم را در نوردید و به عنوان برگ بی‌نطیری از تاریخ جنبش کارگری ایران به ثبت رسید. رژیم که عمیقاً درگیر بحرانهای داخلی و بین‌المللی است، از یک سوی برای بقای خود دست به سرکوب می‌زند و از سوی دیگر برای وارد شدن به معاملات اقتصاد جهانی مجبور است برخی قوانین بین‌المللی را به صورت صوری به پذیرد. رژیم برای وارد شدن به تجارت آزاد جهانی، ناچار شد برخی مقاوله‌نامه‌های سازمان جهانی کار را امضاء کند. این مقاوله‌نامه‌ها حق اعتصاب و تشکلهای مستقل کارگری را برسمیت شناخته‌اند. رژیم علی‌رغم امضای این مقاوله‌نامه‌ها، از برسمیت شناختن حق اعتصاب و تشکیل آزادانه تشکلهای کارگری خودداری می‌کند و چون مجبور است نشان دهد که به این مقاوله‌نامه پایبند است و در عین حال بنا به ماهیت ارتجاعی و ضدکارگری آن حاضر نیست هیچ جریان صنفی و سیاسی جدای از حکومت شکل گیرد، اقدام به تنظیم اساسنامه جدیدی کرده که براساس آن قرار است تشکلهائی بنام انجمن‌های صنفی کارگری شکل بگیرند که تا حدودی با شوراهای اسلامی کار تفاوت دارند، اما این تشکلهای با هزار و یک رشته هم‌چنان در قید و بند حکومت خواهند بود. سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه که به دست خود کارگران تشکیل شده است، با مفاد این انجمن‌ها و کارکرد آنها کاملاً مغایرت دارد و سدی است در مقابل تشکلهای کارگری حکومتی.

کارگران ایران طی ۲۶ سال حکومت ننگین رژیم جمهوری اسلامی به تجربه آموختند که تشکلهائی که حکومت بنام آنها ایجاد کرده، به استمرار استعمار آنها و مکیدن شیر جانشان توسط یک مشت صاحب سرمایه یاری رسانده و هرگز آنها را در هر لباسی که ظاهر شوند نخواهند پذیرفت.

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید) از مجامع محلی و بین‌المللی کارگری، سازمان‌ها و فعالان کارگری، از آزادی‌خواهان و طرفداران جنبش کارگری می‌خواهد به هر وسیله‌ای که صلاح می‌دانند، نسبت به روند جدید سرکوب کارگران ایران و اخراج کارگران شرکت واحد اعتراض و خواستار برگشت به کار آنها شوند.

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)

۲۲ اسفند ۱۳۸۴ برابر با ۱۳ مارس ۲۰۰۶